

RENTABILITEITS- EN KOSTPRIJSANALYSE GRANEN VOOR DE KORREL

Afdeling Monitoring en Studie

Vanuit de sector en de overheid is er vraag naar onafhankelijke informatie over de kostprijs en de rentabiliteit van landbouwproducten. Ruim 24% van de oppervlakte cultuurgrond in Vlaanderen wordt ingenomen door granen voor de korrel waarvan de belangrijkste wintertarwe, korrelmaïs en wintergerst zijn. In dit rapport bespreken we de rentabiliteit en de kostprijs van die teelten. Verder gaan we in op de resultaten van een lineaire regressie die uitgevoerd werd met een aantal bedrijfs- en bedrijfsleiderkenmerken als verklaring voor het familiaal arbeidsinkomen per hectare. De analyses zijn uitgevoerd op basis van het Landbouwmonitoringsnetwerk over de periode 2006-2010.

Het telen van wintertarwe is het duurst maar ook het meest rendabel

De gemiddelde kostprijs exclusief fictief loon over de periode 2006-2010 van wintertarwe is 150 euro/ha hoger dan die van wintergerst: 1.352 euro/ha. De twee teelten hebben wel eenzelfde kostenstructuur. De operationele kosten maken 55% uit van de kostprijs met als belangrijkste het werk door derden of loonwerk en de gewasbeschermingsmiddelen. De belangrijkste structurele kosten zijn de afschrijvingen en de pacht. De gemiddelde kostprijs exclusief fictief loon van korrelmaïs ligt tussen die van wintertarwe en wintergerst en bedraagt 1.278 euro/ha. De belangrijkste operationele kosten zijn opnieuw werk door derden. Zaadgoed staat nu de tweede plaats. Afschrijvingen en pacht zijn opnieuw de belangrijkste structurele kosten.

Wintertarwe kost het meest maar levert ook het hoogste familiaal arbeidsinkomen (FAI) per hectare op: 287 euro/ha. Daarna volgen wintergerst en korrelmaïs met een respectievelijk arbeidsinkomen van 132 euro en 87 euro per hectare. Het FAI min het fictief loon of de vergoeding voor de eigen arbeid geeft het netto bedrijfsresultaat (NBR), wat beschouwd kan worden als een beloning voor het management van de bedrijfsleider. De drie teelten hebben een negatief netto bedrijfsresultaat, zij het voor wintertarwe licht negatief. De bedrijfstoelage is wel niet meegenomen in de analyses.

Grote verschillen qua rentabiliteit tussen de jaren en tussen de bedrijven

Bij de verschillen tussen de jaren speelt de marktprijs een cruciale rol bij de drie teelten. Zo was er in productiejaar 2007 en 2010 een goede prijsvorming. Dat resulteerde in een positief gemiddeld FAI en NBR voor de drie bestudeerde teelten. In de andere jaren was dat niet het geval.

Voor wintertarwe en wintergerst is het grondtype erg belangrijk voor het verklaren van de verschillen in het familiaal arbeidsinkomen tussen de bedrijven. Zo behalen de Polders en de Leemstreek significant betere opbrengsten dan de overige grondtypes. Voor de drie teelten behalen bedrijven met een grotere oppervlakte cultuurgrond en niet-gespecialiseerde akkerbouwbedrijven betere resultaten. Gespecialiseerde akkerbouwbedrijven worden geconfronteerd met hogere structurele kosten.

Meer informatie

U kunt het rapport raadplegen en bestellen op de [website van Landbouw en Visserij](http://www.landbouwenvisserij.be). Voor meer informatie kunt u terecht bij stijn.jourquin@lv.vlaanderen.be (02/552 78 36).